تیمورشاه تیموری

به استقبال از شش سالگی نواسه ام

"الهه جان"

گفتم رقم کنم غـــــــــزلی شاعرانه ای در نامه ای که یاد دهـــد از زمانه ای
شش ساله گشت نوهٔ با فهم و هـوش من باشد که سر کنم به صفاتش ترانه ای
آن دختر سرآمد اقران به عقل و هوش زیبا رخی شکرلبی ماه یگـــــــانه ای
زیباست روی او و چه زیباست موی او شاهان ندیده همچو گلی خسروانه ای
در باغ دوستی به پدر غنچـــــــــهٔ امید نازش به مادر است که بود نازدانه ای
وام کـــــرده نام او پدر از علو آسمان اسم مبارک و صفت جـــــاودانه ای
باشد الهه نام عـــزیزش که در جهان نشنیده کس چنین سخـــــن نادرانه ای
اکنون رود به مکتب و گیـرد ره کمال بر توسن کمال زند تازیـــــــــانه ای
در کـــار مشق جسمی و آموزش بدن باید به او بداد لقب قهـــــــرمانه ای
اندر فـــــــــــن شنا نتوانش برابری ماهـــــی و مرغ آبی و نوح زمانه ای
گفتم یکـــی ترانه ای در وصف دخترم خـوشتر نمیشود بمن از این ترانه ای

تیمور بکن دعا به هر آنکوست تیموری
یابد زعلم و دانش و ثَروت خـــزانه ای

(المان ــ اول دسمبر ۲۰۱۲)